

STRUŚ BARTEK I MAŁY STRASZEK

W PÓLNOCNEJ AFRYCE GDZIE PUSTYNI BRZEGI
TRENOWAŁ STRUŚ BARTEK SVOJE SZYBKIE BIEGI,
A, ŻE JAK STRUŚ KAŻDY MIAŁ DOŚĆ DŁUGIE NOGI
NA WSZYSTKICH TRENINGACH BIEGAŁ KAWAŁ DROGI.
LEDWIE SŁONKO WSTAŁO BIEGAŁ PO PAGÓRKACH
STOSZĄC PRZY TYM SVOJE CZARNE, DŁUGIE PIÓRKA.
NIESTRASZNY MU PIASEK, NIESTRASZNE SKORPIONY
OMIJAŁ JE ŁUKIEM I BIEGŁ NIEZRAŻONY.
LECZ TAKI PANUJE ZWYCZAJ POŚRÓD STRUSI,
ŻE GDY PTAK SIĘ BOI GŁOWĘ SCHOWAĆ MUSI,
TRZYMA JĄ WIĘC W PIACHU AŻ RYZYKO MINIE,
CZASEM MOŻE WYJĄĆ NAWET PO GODZINIE.
A CZEGO SIĘ BOI? TÓ DOŚĆ TRUDNA SPRAWA
BO SAM PEWNIE NIE WIE – Z CZEGO TA OBAWA.
I TAKA TEORIA BARTKA TEŻ DOTYCZY
NIEDARMO WIĘC BIEGI JUŻ OD ŚWITU ĆWICZY...
- UCIEKNĘ PRZED STRACHEM - CIESZY SIĘ NIEBOŻE
LECZ CZY TAK SIĘ STANIE? ZOBACZYMY... MOŻE.
- MAM TAK SPRAWNE NOGI I TAK SILNE SKRZYDŁA
NIE BOJĘ SIĘ STRACHA A NAWET STRASZYDŁA!
WŁAŚNIE SIĘ UPALNE POŁUDNIE ZBLIŻAŁO,
BARTEK PRZEBIEGŁ ŻWAWO PUSTYNI NIEMAŁO,
GNIAZDO SOBIE MOŚCI – ODPOCZNĘ TU SOBIE,
JESTEM TAK ZMĘCZONY – MOŻE DRZEMKĘ ZROBIĘ?
I ZANIM DOKOŃCZYŁ DWA KOLEJNE ZDANIA
SŁYCHAĆ BYŁO WOKÓŁ GŁOS JEGO CHRAPANIA.
CZASU JEDNAK WCALE WIELE NIE MINĘŁO
KIEDY COŚ ZA SKRZYDŁO BARTKA POCIĄGNĘŁO
UNOSI POWIEKI, SPOGLĄDA DOKOŁA
A TUŻ PRZED NIM STOI ISTOTKA WESOŁA.
NI TÓ JEŻ LECZ MIĘKKI, NASTROSZONA KULA
DO SKAŁY NAJBLIŻSZEJ MOCNO SIĘ PRZYTUŁA...
- CZY "TÓ" SIĘ MNIE BOI? BARTEK MYŚLI ZBIERA,
ISTOTKA PRZY SKALE Z TRWOGI WRĘCZ ZAMIERA.
PODSZEDŁ JEDNAK BARTEK I PYTA DOŚĆ GRZECZNIE:
- MUSISZ MI POWIEDZIEĆ KIM JESTEŚ, KONIECZNIE..
- JESTEM MAŁYM STRASZKIEM Z POBLISKIEGO PIACHU...
I NAGLE URYWA - ZAPEWNE ZE STRACHU.
A STRUŚ W SVOJEJ GŁOWIE ZBIERA MYŚLI WIELE
- NIE TAK OPISALI MI GO PRZYJACIELE!
NIE MĄ WIELKICH ROGÓW I PIANY NIE TOCZY...
MĄ ZA TÓ OGROMNE, PRZERAŻONE OCZY.
- CZEMU WIĘC TAK BARDZO CIĄGLE SIĘ GO BĄŁEM,
ŻE W PIACH DOŚĆ NIESMACZNY GŁOWĘ SWĄ CHOWAŁEM?
PRZECIEŻ Z TYM MALUCHEM MOŻNA SIĘ POBAWIĆ
BY SIĘ POCZUŁ MILEJ ŁATWO BĘDZIE SPRAWIĆ.
ODTĄD BARTEK ZMIENIŁ SVOJE NASTAWIENIE
A ŻE BĄŁ SIĘ STRASZKA TÓ STARE WSPOMNIENIE.
RAZEM PO PUSTYNI BEZTROSKO HASALI
I WIELBŁĄDÓW STADA WSPÓLNIE PRZEGANIALI.

Z TEJ KRÓCIUTKIEJ BAJKI WYPŁYWA NAUKA,
KTO SIĘ CZEGOŚ BOI NIECH NAJPIERW POSZUKA...
BAJKA TÓ, ŻE STRASZEK JEST WIELKIM POTWOREM
MĄ Z REGUŁY JEDNAK OCZY DOSYĆ SPORE.

